Zece băieți care au schimbat lumea

IRENE HOWAT

Zece băieți
care au schimbat lumea

Traducere de Timeia Viman

Casa Cărții, Oradea
2012

Ten Boys Who Changed the World @ Copyright 2003 Irene Howat
Published in 2003 by Christian Focus Publications Ltd. Geanies House, Fearn, Tain, Ross-shire, IV20 1TW, Scotland, UK.
All rights reserved.

Toate drepturile asupra ediției în limba română aparțin editurii Casa Cărții.
Orice reproducere sau selecție de texte din această carte este permisă doar cu aprobarea în scris a editurii Casa Cărții, Oradea.

Toate întâmplările repovestite în aceste istorisiri sunt bazate pe fapte reale. Autoarea a scris unele pasaje cu amănunte referitoare la copilăria personajelor care nu pot fi cunoscute, folosindu-se de informații suplimentare privitoare la viața de familie, preocupări specifice, mod de trai sau relații pe care le-a preluat din alte biografii sau surse istorice.

Zece băieți care au schimbat lumea
de Irene Howat
Copyright © 2012 Editura Casa Cărții
O. P. 2, C. P. 30,
410670, Oradea
Tel. / Fax: 0259-469057; 0359-800761; 0728-874975
E-mail: info@ecasacartii.ro
www.ecasacartii.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Howat, Irene
Zece băieți care au schimbat lumea / Irene Howat ; trad: Timeia Viman. - Oradea : Casa Cărții, 2012
ISBN 978-606-8282-29-9
I. Viman, Timeia (trad.)
821.111-93-97=135.1

Traducerea și tehnoredactarea: Timeia Viman
Editarea: Simona Tămaș
Coperta: Adrian Mihocaș
Desenul de pe copertă: Andrada Manuela Pleșa

Lui Helen și lui Elsie

Fratele Andrei

Andrei se furișă de-a lungul părții întunecate a gardului viu, oprindu-se doar cât să se uite în urma lui în noapte ca să asculte eventualele sunete care l-ar atenționa că este urmărit. Tot ceea ce auzi fu țipătul unei bufnițe în pădurea de lângă sat. Își continuă drumul.

Prin spărtura din gard pătrundea o dâră de lumină care lumina cărarea. Băiatul coti spre spărtură, trăgându-și gluga peste față astfel încât să nu fie observat de către cei care s-ar fi uitat pe fereastră. Încet, foarte încet, Andrei se aplecă înainte, aruncă o privire pe fereastră și răsuflă ușurat. Deși lumina era aprinsă, nu părea să fie nimeni în cameră, cel puțin nu aproape de fereastră. Se repezi pe lângă gard și apoi în afara dârei de lumină. Doar încă câțiva pași, și ar ști dacă era acolo. În timp ce se furișa pe lângă zidul casei, Andrei își ciulea urechile să audă orice sunet dinăuntru, iar mâinile le ținea întinse ca să pipăie aerul dinaintea lui. Deodată, ajunse acolo! Mai întâi cu o mână, apoi și cu cealaltă, simți metalul rece al mânerelor bicicletei.

Băiatul îngenunche, fiecare părticică din el fiind la fel de încordată ca și o pisică gata să sară și pipăi suprafața

bicicletei. Oare era legată de vreo țeavă de canalizare? Era vreun lanț care să o țină? Nu părea. Cu o bucată lungă de sfoară din buzunar, pe care o pusese acolo în acest scop, Andrei o trecu dintr-un capăt într-altul prin spatele bicicletei până ce se asigură că nu e legată de nimic. Apoi se așeză și se sprijini de perete. Știa ce trebuie să facă. Dar era speriat ... aproape scos din minți.

Deodată, furia îl năpădi cu totul. Iar la o vârstă de doisprezece ani, furia poate fi teribil de puternică. „Cu ce drept lucrează el pentru germani?" se întrebă singur. „Cum poate un olandez să lucreze pentru dușman?! E un trădător! Toți membrii familiei lui sunt trădători! Ei bine, i se va părea greu să își continue munca lui murdară fără bicicletă!" Înfundându-și batista în sonerie ca să nu facă zgomot și luând jos lanțul ca să nu mai clincănească la mișcări, Andrei făcu cale întoarsă, de data aceasta cu bicicleta alături. Știind că dacă era prins s-ar putea să nu își mai vadă vreodată familia, el ocoli gardul viu datorită razei de lumină și merse în întunericul mult dorit, apoi în josul străzii unde era în siguranță. Numai când ajunse în pădure, Andrei înlocui lanțul, luă batista de la sonerie ca să își șteargă fața transpirată și se urcă pe bicicletă. Nu a fost un moment mai fericit în viața lui ca atunci când frână în fața școlii, sunând claxonul de bicicletă din răsputeri. Un membru din rezistența olandeză deschise ușa să vadă ce era cu acel zgomot.

— Bine lucrat! spuse bărbatul, bătându-l pe băiat pe spate. Faci o treabă de bărbat, Andrei. Războiul va fi câștigat de oameni ca tine.

Și Andrei chiar se afla în mijlocul unui război, cel de-al Doilea Război Mondial.

Deodată, Andrei se văzu înconjurat de bărbați care vorbeau cu toții deodată.

— Trădătorul nu va mai putea fi de folos fără bicicleta lui! spuse unul.

— Iar noi o putem folosi bine pentru cauza noastră, adăugă un altul.

Dar ceea ce a spus al treilea bărbat a fost ceea ce l-a înfiorat pe băiat.

— Tu ești un geniu pentru domeniul secret, fiule, un geniu!

Același gen de istețime pe care l-a folosit Andrei pentru rezistență l-a folosit și pentru a evita mersul la biserică. Deoarece tatăl lui era surd, familia lui stătea pe primul rând, care era mai scurt. Duminică de duminică, el rămânea în urmă și astfel pentru el nu mai era loc.

— Trebuie să stau din nou în spate! bombănea el, grăbindu-se spre spatele bisericii, înainte să se ofere cineva să schimbe locurile. Apoi, în timpul primului imn el pleca, întorcându-se numai când știa că serviciul era aproape de final.

Probabil că nu a fost o surpriză pentru nimeni când Andrei s-a hotărât să se înroleze, deși mama lui s-a întristat foarte tare. Al Doilea Război Mondial era încheiat pe atunci, iar el a fost plasat nu la granița germană, ci în Indonezia. Când era un băiețandru și lucra pentru rezistență era tare speriat, dar ca soldat, se credea invincibil. A ajuns să creadă

că oricine ar fi lovit de un glonte cu siguranță nu va fi el. Dar Andrei se înșela. Căci glontele care a trecut chiar prin glezna lui l-a lăsat infirm. Avea doar douăzeci de ani.

— Vrei asta? îl întrebă infirmiera de la spitalul armatei, când el începuse să se recupereze în urma operației. Ea ținea în mână o Biblie. Era în rucsacul tău.

Andrei se uită la Biblia pe care i-o dăruise mama lui când a intrat în armată. Nu o deschise nici măcar o dată, și nici acum nu voia să o vadă. Era supărat pe Dumnezeu, dacă exista vreun Dumnezeu. Dar spitalele pot fi locuri plictisitoare și, în cele din urmă, el începu să citească Biblia mamei sale.

— Cred că ar trebui să dormi puțin, spuse un doctor tânăr când își găsi pacientul tot citind, câteva ore mai târziu.

— Nu sunt obosit, răspunse Andrei. Ați citit asta vreodată? întrebă el. Nici prin gând nu mi-a trecut că poate fi atât de interesantă. E ca o aventură.

— Cred că depinde de pasajul pe care-l citești, sugeră doctorul.

Andrei era nedumerit.

— Am început cu începutul. De aici se încep de obicei cărțile.

Ocupându-se cu cititul Bibliei și cu scrisul la cei 72 de prieteni olandezi prin corespondență, timpul lui Andrei în spital se scurse destul de repede. Printre prietenii lui prin corespondență, era o fată creștină pe care o chema Thile, care i-a răspuns cât de bine a putut la toate întrebările despre Biblie.

Cultură generală: ***Comunismul***

Comunismul era forma de guvernământ care exista în partea estică a Cortinei de Fier.

Controlul statului era extins peste toate aspectele societății și libertatea individului era restricționată. Cărțile și ziarele trebuiau să urmeze linia comunistă, iar credința religioasă era descurajată.

În partea estică a Europei, comunismul a durat până în anul 1989, când în sfârșit a căzut și a tras cu el jos și zidul Berlinului. Acum trecerea graniței nu mai era restricționată și libertatea de închinare a fost restaurată.

Idee principală: Dumnezeu i-a dăruit fratelui Andrei în mod miraculos o mașină, un mecanic care să o repare și mii de Biblii și de broșuri. Acestea erau introduse prin contrabandă în spatele Cortinei de Fier și erau împărțite oamenilor care altfel nu ar fi avut ocazia să citească despre Isus.

Poți să înveți din modul în care Dumnezeu i-a purtat de grijă fratelui Andrei. Poți vedea mâna lui Dumnezeu în toate lucrurile. Crede că El poate să facă să se întâmple minuni și în viața ta.

Gândește: Te-ai gândit vreodată cât de minunat este că ești liber să citești Biblia în propria ta limbă?

Roagă-te pentru misionarii care sunt implicați în lucrarea de traducere a Bibliei și de distribuire a Bibliilor la oamenii care nu au avut ocazia să o citească niciodată înainte.

Rugăciune: Doamne Isuse, Îți mulțumesc pentru modul minunat în care îmi porți de grijă. Îți mulțumesc pentru Biblia mea. Ajută-mă să o prețuiesc mai mult decât până acum.

Binecuvântează-i pe cei care încearcă să ducă Cuvântul Tău la oamenii care niciodată nu au avut posibilitatea să aibă propriile lor Biblii. Amin.